

[Poul Boeg.]

man vel politisk anlægge den betragtning, at det ville være rimeligt og vel ikke mindst i bedst overensstemmelse med grundlovens ånd og idé, hvis man ikke mindst i et tilfælde som dette lod tvivlen komme dem, der ønsker en folkeafstemning, til gode.

Nu er det vel nok i denne problemstilling sådan, at den både har juridiske og politiske aspekter. Også dette fremgik af hr. Ninn-Hansens indlæg, hvor han netop var inde på, at man skulle se at finde en eller anden udvej, hvorefter man kunne enes om i al fordragelighed, at dette kunne være en rimelig og en naturlig sidste udvej. I så henseende vil jeg godt pege på, at der naturligvis, forudsat at den politiske vilje er til stede — og det, jeg nu siger, er derfor i og for sig ikke et led i et spørgsmål til justitsministeren, men mere en betragtning, jeg kaster ind, som naturligvis vil forudsætte overvejelse i den samlede regering — men som sagt, hvis den politiske vilje er til stede, så mener jeg for så vidt, at der ville være ret lette udveje. I bilaget fra retsudvalget er peget på den mulighed, at der kunne tages et forbehold i forbindelse med ratifikationen, men for mig at se er der vel i og for sig rent teknisk en bedre procedure, og den kommer frem på følgende måde: at man blot skal gøre sig klart, at hvis man tænker sig, at folketetinget giver samtykke til ratifikationen af disse overenskomster, så er ratifikationen ikke dermed sket. Der er, om jeg så må sige, proceduremæssigt, folkeretligt og statsretligt tale om en tretrinsraket, hvor man først indgår overenskomsten, dernæst for det andet får folketingets samtykke og for det tredje ved kongelig resolution foretager selve ratifikationen. Der bliver altså en periode, fra folketetinget har givet sit samtykke, til man faktisk ratificerer, en periode, for hvilken der ikke gælder nogen tidsgrænser. Man kunne derfor meget vel tænke sig, at folketetinget i mellemtiden vedtog det forslag, vi nu har til debat som lovforslag nr. 30 om opfyldelse af overenskomster om trafik anlæg i Øresundsregionen, som for mig at se juridisk måtte være et forslag, som der ikke var nogen tvivl om kunne sendes til en særskilt folkeafstemning, og hvor den juridiske tvivl ville være fjernet, hvis blot folkeafstemningen finder sted, inden ratifikationen

er foretaget. Derfor vil jeg godt også på baggrund af det oplæg, der var til, at man i udvalget nøje skulle være opmærksom på dette, drage dette med ind i overvejelserne, og jeg vil som sagt, uden at jeg naturligvis venter noget svar på dette i dag, blot henstille til regeringen, om man ikke på et tidligt tidspunkt vil gøre sig sine overvejelser om, hvorvidt man vil være villig til at anvende denne fremgangsmåde, såfremt regeringen samtidig med et eventuelt flertal for et samtykke blev underrettet om, at der af mindst 60 medlemmer var et ønske om en folkeafstemning om denne sag.

Glensgård (FP):

Hr. Kampmann nævner, at den katastrofale arbejdsløshed peger på, at vi ikke hurtigt nok kan komme i gang med Saltholm. Hr. Kampmann bør ikke bruge så billige argumenter i denne debat om ratifikation. Hr. Kampmann har jo i de sidste par uger forsøgt at argumentere bl. a. ved at nævne, at projekterne ikke var sammenhængende. Jeg vil gerne se de skatteydere, som vil acceptere, at Danmark bortødsler disse 15-20 mia kr. i et prestigeprojekt som Saltholm.

Hr. Holmberg siger, at nu skal vi ikke længere træde vande i dette århundredes største projekt. Så vil jeg gerne sige til hr. Holmberg, at det håber jeg heller ikke vil skal. Jeg håber simpelt hen, at vi kan træde dette projekt ned i affaldskurven. Tidligere var Saltholmprojektet jo grundet i en prognosehimmelflugt. Da tvivlerne her i tinget, der heldigvis er stigende i tal, er blevet belemret med, at den vigtigste grund nu er miljøhensyn, vil jeg sige, at såfremt staten opkøbte de parceller nær Kastrup lufthavn, der er berørt af støjgener, og solgte dem igen med en støjklausul, så ville staten bogstavelig talt kun have ganske få omkostninger ved selve handlerne. Jeg bor privat oppe ad hovedvej A 10 og er på denne baggrund ikke i stand til at bekræfte, at støjen har nogen særlig indflydelse på boligen. Jeg har foretaget støjmålinger, som i enkelte tilfælde går op over 70 decibel, altså ca. samme niveau som Kastrup, men det til trods er jeg særdeles tilfreds med min boligplacering, og det er der sikkert en del af disse mennesker, der bor i nærheden af Kastrup lufthavn, der også er. Lad os stoppe op, lad